

λίαν ελαστική και ὁ λαὸς οὐχὶ σπανίως ὠφελεῖται τῆς ἐλαστικότητος ταύτης διὰ τὰς ἡδονάς του.

Ὁ σκοπὸς τῶν ἱερέων τούτων εἶναι ἐν γένει οἷος ὁ τῶν Ἰησουλῶν· δηλαδὴ νὰ κρατῶσι τὰ πλήθη ἐν ἀγνοίᾳ διδάσκοντες αὐτοὺς ὅτι ἀπλὴ πίστις εἰς τὸν Βούδαν ἀρκεῖ νὰ τοῖς ἐξασφαλίσῃ τὴν τελειότητα.

Οἱ ἱερεῖς ξυρίζουσι συνήθως τὴν κόμην καὶ τὴν γενειάδα· ἡ ἐνδυμασία τῶν ἐν καιρῷ λειτουργίας ὁμοιάζει πρὸς τὴν τῶν δυτικῶν ἱερέων. Ἄλλοτε εἶχον τὸ δικαίωμα τοῦ ἐμπορεύεσθαι καὶ τοῦ γεωργεῖν· πλὴν ἔνεκα τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῆς ἀντιζηλίας συνεκρούοντο καὶ ὡς ἐκ τούτου περὶ τὸν 12' αἰῶνα τοῖς ἀφηρεύθησαν τὰ δικαίωματα ταῦτα.

Ὅταν πράττωσι λάθος τι, τιμωροῦνται ὡς ἐξῆς· προσδέον· εἰς εἶδος τί στύλου (pilori) καὶ οὕτω δὲ κεκλιμένοι ἐπὶ τῶν γονάτων ἐκτίθενται ἐν δημοσίᾳ πλατείᾳ μετ' ἐπιγραφῆς ἐπὶ τῆς ῥίχως δηλούσης τὴν αἰτίαν τῆς ποινῆς. Ὡρισμένον αὖ τῶν ἱερέων τούτων τάγμα ἀπολαύουσι τοῦ δικαίου γάμου.

Ἀπὸ τῆς Ὀζάκας καὶ Ναγκασάκης πρὸς τὴν Υέδουν φέρει λαμπροτάτη δὸς· καλουμένη Τοκάιδο ἣτοι στρατιωτικὴ δὸς· εἶναι ἴσως ἡ ὠραιότερα δὸς τοῦ κόσμου· λίαν πλατεῖα καὶ ἄριστα κατεσκευασμένη διερχομένη δὲ διὰ πόλεων καὶ χωρίων εὐφώρων, υπερβάνουσα λίμνας καὶ ποταμούς, ἔνεκα τῆς χάριτός της καθιδύει τὰ βλέμματα καὶ τοῦ μᾶλλον ἰδιοτρόπου περιηγητοῦ. Παρὰ τὴν ὁδὸν ὑπάρχουσι δένδρστοιχίαι ἀπέραντοι αἰτίνες δὲν διακόπτονται ἢ ὑπὸ τινων νυῶν καὶ τεῖτοπωλείων, εὐρισκομένων πρὸς περίηλψιν καὶ ἀναψυχὴν τοῦ ὁδοιπόρου.

Τὸ ταχυδρομικὸν σύστημα εἶναι πολὺ ἐλλειπές,

μόνον αἱ μεγάλαὶ πόλεις ἀπολαύουσι τοῦ προνομίου τῆς τακτικῆς ὑπηρεσίας.

Ἡ εἰκὼν ἡμῶν παριστᾷ αὐτοκρατορικὸν γραμματοκομιστήν. Οἱ ἄνδρες οὗτοι τρέχουσι πάτη δυνάμει ἐπὶ εἰκοσι λεπτὰ τῆς ὥρας μετ' ἀντικαθίστανται ὑπ' ἄλλου. Αἱ ἐπιστολαὶ ἐν μικρῷ δέματι ἐξαρτῶνται ἐκ τῆς ἐτέρας ἄκρας ῥάβδου, ἣν ὁ γραμματοκομιστὴς φέρει ἐπ' ὤμου. Ἐκλεκτοὶ ἄνδρες καὶ μὴ φέροντες ἐνδύματα δύνανται νὰ διατρέξωσιν, οἱ γραμματοκομιστὰς οὗτοι, πλέον τῆς λεύγης ἐν εἰκοσι λεπτοῖς τῆς ὥρας. Οἱ σταθμοὶ τῶν χρησιμεύουσιν ἐπίσης ὡς σταθ-

μοὶ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς ἀστυνομίας καὶ τῶν περιπολιῶν. Ἐνταῦθα ἐπίσης εὐρίσκουσιν οἱ ὁδοιπόροι καὶ ἔπριος ὑπ' ἐνοίκιον.

Τὸ ἀπὸ Ναγκασάκης μέχρι Υέδου ταξείδιον εἴτε ἐφ' ἡμάξης εἴτε ἐπὶ φορείου ἀπαιτεῖ εἰκοσιν ἕως τριάκοντα ἡμέρας. Ἐπίσης ἐκτελεῖται καὶ δι' ἀτμοπλοίων διατηρούντων τακτικὴν ὑπηρεσίαν μετὰ ξὺ Ὀζάκας καὶ Υέδους. Τὸ ταξείδιον τοῦτο, ὅπερ θὰ ᾔητο ἄλλως τε εὐάρεστον διατὴν ὠραιότητα τῶν ἀκτῶν εἶναι λίαν κινδυνώδες διὰ τοὺς ἀπείρους σκοπέλους. Ἦδη ἤρχισαν νὰ κτιζῶσι φάρους.

ΦΡΙΤΙΟΦ

ΣΚΑΝΔΙΝΑΥΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ.

(Συνέχεια, ἴδε ἀριθ. 6).

Καὶ μετὰ τινὰς ἡμέρας ἐν ᾧ ὁ νυκτερινὸς ἥλιος κατηφῆς καὶ ὡς κηθημαχμένος ἀνεπαύετο ἐπὶ τῶν ὁρέων, ἑπτὰ ἱερεῖς ἐν οἷς καὶ ὁ βασιλεὺς φέρων τὸ γέμμα ἐπὶ κεφαλῇ ἤρχοντο, ὅπως προσφέρωσι θυσίαν

ἐν τῷ ναυτοῦ Βελδούρου αἰφνης ὁ Ἐλγ' ὡς χιρὰ ἤκουσε κρότον ὀπλων καὶ διέκρινε φωνὴν ἀπατόρικιον. Ὁ Φριτιόφ' εὐρίσκειται πρὸ αὐτοῦ. «Π—Ἰδοὺ λάβε· ἰτόν χρυσὸν σου πῶ λέγει, ἐπορεύθη· πολλὰ μακρὰν διαμέσου τῶν κυμάτων, ὅπως τὸν λάβω· λάβε· τὸν καὶ κατόπιν ἐτοιμάσθαι, ὅπως πελομένης μετ' ἐραὸς μέχρι θανάτου ἄνευ κραγῶν καὶ ἀσπίδων. Θέλεις κτυπήσει πρῶτος ἢ ταβχιλαὺς, ἀλλὰ σὺ ἐφίηται τὸ δεύτερον κτύπημα ἀνέχει, εἰς ἐμὴν Διὰ τὴν βλάπτει πρὸς τὴν θύραν; Κεκήλ' αὖ λυσι, συνελήφθη· λέγ' παχὺδα· Ἀναπόλησον τὴν πυρποληθεῖσαν φράγμα· καὶ πρὸ πόντου τὰ ῥοδόχρουν πῆς ἀδελφῆς σου πρόσωπον, ὅπως κατέστησας ὡχρὸν διὰ τῶν θλίψεων.»

Λέγων ταῦτα ὁ Φριτιόφ' ἀρπάζει τὸ βελάντιον τοῦ Ἀγάνθηρος καὶ τὸ διευθύνει κατ' εὐθείαν κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ βουλιέως, ὅστις κλονεῖται καὶ πίπτει· ὅτε καὶ ὁ ἀντίπαλός του διὰ τόνου ἀπειλητικοῦ εἶπεν· «—Ἀφ' οὗ εἰσι ἀνάξιοι· νὰ φέρῃ· τὸ βάρος τοῦ χρυσοῦ σου, δὲν μαλύνω τὸ ξίφος μου μαχόμενος πρὸς σέ.»

Κατόπιν στρεφόμενος πρὸς τὸ ἄγαλμα τοῦ Θεοῦ· «—Θεὲ Βελδούρ τῶ λέγει, μὴ με βλέπεις τόσῳ ὀργίλος ἀπόδος μοι τὸν χρυσοῦν μου κρίκον τὸν περιβάλλοντα τὸν βραχιονά σου διότι ἀνέχει μου.»

Ταῦτα λέγων ἔσυρεν αὐτὸν ἰσχυρῶς· ἀλλὰ δὲν ἤλυνήθη νὰ ἀσπασθῇ ἀπὸ τοῦ βραχιόνος τοῦ ἀγάλματος· τὸν πρακτεκολημένον αὐτὸν χρυσοῦν κρίκον. Τέλος παραιτεῖ τὴν λείαν του, ἀλλ' ἐν ταύτῳ ὁ Θεὸς ὠργισμένος πίπτει ἐπὶ τῶν ἐπὶ τοῦ βωμοῦ φλογῶν.

Ὁ ἐμπρησμὸς διαδίδεται ἐν τῷ ναῷ μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος. Ὁ Βιδρόν ὡχρεῖ ἐν τῷ ὁ Φριτιόφ' τρέμει, «—Ἀνοίξατε τὰς θύρας, κράζει· ἐξέλθετε ἔλοι· ὕδωρ, ὕδωρ; Στρέψατε πρὸς τὸν ναὸν ἅπαντα τὰ κύματα τῆς θαλάσσης.» Καὶ ὁρθὸς πρὸ τῶν ἐμπρησμένων δοκῶν προστάθει νὰ ἐμποδίσῃ τὴν πυρκαϊάν. Ἀλλὰ μὴ τὴν διευθύνει χιλιῶς βραχιονὰς οἵτινες ἤλθον ἀρωγοί, ἡ πρῶτ' ἀνέτειλε καὶ ἡ τῆς φλογὸς λάμψις ἐπισκοτεῖται τὴν τοῦ ἡλίου. Ὁ ναὸς κατεστράφη ἐντελῶς, τὸ περιβάλλον αὐτὸν δάσος μετεβλήθη εἰς σποδὸν καὶ ὁ Φριτιόφ' ἀπομακρύνεται δακρύων. Μετὰ τινὰς δὲ ἡμέρας πύρις, ἐπειδὴ κατηγορήθη ὡς ἐκ προμελέτης ἐμπρηστής τοῦ ναοῦ, ἐμπιστεύεται ἐκκεῖθεν ἐκ νέου εἰς τὸ ἐφόλκιόν του. «Σπεῦσον ψάλλει, ἐν παλλούσῃ φωνῇ, σπεῦσον *Ellida* μου ἃς διαπλεύσωμεν τοὺς ὠκεανούς μέχρι τῶν περάτων τοῦ κόσμου· διάσχισον τὸν πικρὸν ἄβυσσον πτερωτέ μου δράκων. Ἀπὸ τοῦδε ὁρίεσαι εἰς κατοικίαν μου, διότι ὁ υἱὸς τοῦ *Odin* κατέκαυσε τὴν ἐμὴν. Σὺ θέλεις εἶσαι ἐν τῇ ἐξορίᾳ πατρίς μου, πιστὴ λῆμδος μου διότι ἡ ὡχρὰ προθένης ἦν ἡγάπων με ἐγκατέλειπε. Ἐνταῦθα ἐπὶ τῶν κυμάτων ὁδὸν ἐν ὑπόλειμαι· ὁ δὲ τάφος μου ὠρίσθη ἐπὶ τῶν κυμάτων σου, κακὴ μου θάλασσα, εἰς ἣν ἀνήκα· εἰς τὴν ζῶν· εἰς τὴν ἠνέσκων!»

Ἐν τούτοις ὁ Ἐλγ' ἀπέστειλε πλοῖα κατόπιν τοῦ

Ἐλγ' αἰφνης δόδεκα ἐξ αὐτῶν βοηθόνται συγχρόνως· αὐτὸς ὁ βασιλεὺς δὲ κολυβῶν πρὸς τὴν παρὰ τὴν ἀποφύγει τὸν θάνατον. Ὁ δὲ Βιδρόν γέλα, διότι αὐτὸς τὴν παρελθούσαν νύκτα διατρέψεαι ἐλα ταῦτα τὰ πλοῖα. Μακρῶς δὲ Ἐλγ' ῥιπτεῖ ἐξελθὼς κατὰ τοῦ Φριτιόφ' ὅστις ἀναποκρίνεται παλλῶν τὴν λόγχην του· «—Ἰδού· νὰ σοὶ ἐξαποστείλω τὸν σὺ δὲ πρὸς τοῦτον τῶν λέγει· ἀνὰ ἡθελὸν πλῆν, μὴ φοβοῦ· εἶναι τιμὴ τοῖς θεοῖς τὸ πῆναι τὸ ἀνέμων! Μετὰ τοῦτο ἔρχεται καὶ πηλατῶν με δυνάμεις γίγαντες καὶ λησμονῶν τὸν ἀνέμω· τὸν αὐτοῦ πευθύνει ἀρμονικώτατον ἀποχαρτισμένον εἰς τὸν ἡλίον τοῦ Βορέα, εἰς τὰς λίμνας τῆς πατρίδος τοῦ καὶ εἰς τὴν ὑπ' αὐτοῦ διειροποληθεῖσαν ἄλλοτε εὐτυχίαν.

Τότε ἤρξατο δι' αὐτὸν ζῶν περιπτεσιῶν καὶ δόξης· ἀπὸ νίκης εἰς νίκην ἐπροχώρει πάντοτε. Ἡ φήμη του ἐπεξετέινετο μέχρι τῶν ἀπωτάτων νήσων· οἱ δῶδεκα συνοδοιπόροι τοῦ τὸν ἠκολούθουν εἰς ἑλὰς ἐπιχειρήσεις του. Δι' αὐτοὺς καὶ μόνους συνέταξεν σοφώτατον κώδικα, δι' οὗ ἐδιδάσκοντο τὴν γενναϊότητα ἐν τοῖς κινδύνους καὶ τὴν πρὸς τοὺς δυστυχεῖς εὐσπλαγχνίαν· οὐδεμίαν ἠνείχετο παράβασιν τῶν θεντων νόμων. Πολλὰκις ἐλάβεν ἀνὰ χεῖρας τὸ πηδάλιον καὶ τότε βυθίζων τὸ βλέμμα του εἰς τὸ μέλαν κύμα, ἔλεγε· «—Ὁ βάθος ὑδάτων μὴ ἐν σοὶ κατοικεῖ ἡ εἰρήνη, διότι οὐδαμοῦ τῆς γῆς εὖρον αὐτήν». Πλὴν ὅταν ἀπῆντα ἀγῶνα, τὸ μέτωπόν του ἀπῆστραπτε ὀρθίος· ἐν τῇ πρόρᾳ διέταττε τὸ πλήρωμα.

Οὕτω, ἐπὶ μακρὸν θαλασσοπορήσας καὶ θαλασσομαχῆσας ἐχαίρεισεν ἡμέραν τινα τὰ χλοανθῇ τῆς ὥριας Ἑλλάδος παρὰ τὰ. Καὶ ὅταν εἶδε ἐν ταῖς χαλκίαις αὐτῆς νήσοις τοὺς ἐγκαταλειμμένους αὐτῆς ναοὺς, τίνα ἐσκεφθῇ; Ὡς οἱ, οἱ ἀγαπήσαντες, εἶπέτε μοι τίνα ἐσκεφθῇ!

Ἰδοὺ, ἔλεγεν ἡ χώρα ἣν ἡ πατὴρ μου μοι περιέγραψε καὶ ὅπου ἤθελον νὰ φέρω ἐκείνην· ἀλλ' ἡ σκληρὰ ἠρνήθη νὰ με ἀκολουθήσῃ. Ποῦ ἄρα γε εὐρίσκειται νῦν; Μὴ ἐλησμόνησε τὴν τῶν παιδικῶν τῆς χρόνων φίλην παρὰ τῷ γέροντι βασιλικῷ συζύγῳ τῆς; Πλὴν ἐγὼ δὲν θὰ δυνηθῶ νὰ τὴν λησμονήσω καὶ ἤθελον δώσω καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν μου διὰ νὰ ἐπανιδῶ ἅπαρ· εἴτι. Πρὸ τριῶν ἡδὴ ἐτῶν κατέλειπον τὴν πατρίδα μου. Οὐλοῦ ὑπάρχει νὰ εἶδω ἂν ἡ φίλτρα ἦν ἐφύττωσεν τῷ τῶν τοῦ πατρός μου ἡγῆσε. Τῇ νὰ καμῶ εἶδω, ἔστω καὶ παίζων τὸ μένος τοῦ νεκροῦ. Μὴ δὲν ἀπῆλθον καὶ δόξαν καὶ χρυσόν, ὅτε ἐπὶ τέλους νὰ τὰ ἀποστρέψωμαι; Ἰφίλα ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους ἡ σημάλι μου στρέφεται πρὸς Βορρὰν νομίζεις ὅτι θέλει νὰ μοὶ ἀναμνήσῃ τὰ ἐπὶ τῆς νεότητός μου.

«—Βιδρόν, θέλω ὑπάγει ὅπως δώσω αἰώνιον καὶ τελευταῖον χαῖρε τῇ Ἰνγιθόργῃ· ἐπιστρέφω ἐντός ὀλίγου.»

«—Αἰώνιος Ἰνγιθόργη! ἀπαντᾷ ὁ Βιδρόν· διατί

σκέπτεσαι αιώνας αὐτῶν ἀπιστῶν ἐκείνων; Ἴδου ἡ Ἑλλάς κέκμηται πολλὰς μελανοφθάλμους νέας· ἕκαστος ἡμῶν δύναται νὰ ἐκλέξῃ μίαν ὡς σύγγαμον τοῦ βίου του.»

«— Βιδὸν, ἀποκρίνεται ὁ πιστὸς ἐραστὴς, εἶσαι ἀνδρῆς ἐν τῇ μάχῃ καὶ σοφὸς ἐν τῇ συμβουλῇ· γινώσκεις τὸν *Odin* καὶ τὸν *Thor* ἀλλὰ τὴν οὐρανίαν *Freyja* τὴν θεάν τοῦ ἀθανάτου ἔρωτος, δὲν γινώσκεις.» Καὶ ἀναχωρεῖ μόνος ἀφ' οὗ ἐκλείσει τὸ οὖς του εἰς τὰς σκαίαις προρρήσεις τοῦ φίλου του.

Ὁ γέρον βασιλεὺς Ῥίγκ.

Ἐν τοῖς ἀνακτόροις τοῦ ὁ γέρον βασιλεὺς Ῥίγκ ἔπινε τὸ ὑδρομέλι μετὰ τῶν ἐκυτοῦ· ἡ βασίλισσα ἦτο παρ' αὐτῷ· ἐνόμιζέ τις ὅτι ἔβλεπε τὸ ἔκρ παρὰ το φθινόπωρον. Αἰφνης βλέπουσι παρεισδύοντα ἐν τῷ μέσῳ ἄγνωστον γέροντα. Ἦτο κατακεκαλυμμένος ὑπὸ δέρματος ἄρκτου καὶ ἐστηρίζετο ἐπὶ ράβδῳ· ἀλλὰ καὶ τοι κυρτωμένος, ὡς ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ἐτῶν, ἐφαίνετο τῷ ἀναστήματι ὑψηλότερος ὅλων τῶν παρόντων.

Κάθηται ἐν τῇ θέσει τῶν πτωχῶν ἐπὶ μικροῦ θρανίου παρὰ τὴν εἴσοδον, οἱ δὲ υπερήφανοι αὐλικοὶ δεικνύουσι τῷ δακτύλῳ τὸν ἄγριον ἐκείνον. Αἰφνης ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ ἀπαστρέπτει· ὀργίζεται, ἀρπάζει ἕνα τῶν χλευαστῶν ἐκείνων καὶ τὸν τινάσσει τόσον ἀποτόμως, ὥστε οἱ λοιποὶ παρευθὺς ἐσιώπησαν.

«— Τί κάμνεις ἐκεῖ αὐθάδεις γέρόντιον; ἀνακράζει ὁ βασιλεὺς· τίς εἰ, τί ζητεῖς, πόθεν ἔρχεσαι;»

ΥΨΟΣ, ΜΗΚΟΣ ΚΑΙ ΤΑΧΥΤΗΣ ΤΩΝ ΚΥΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ.

Τὰ ὑψηλότερα κύματα τῆς θαλάσσης κατὰ τὰς σφοδροτέρας τρικυμίας δὲν υπερβαίνουν ποτὲ τὰ 8 μέτρα. Ὁ παρατηρητὴς ὁποῖος ἤθελε δυνηθῇ νὰ ἀντιστῇ εἰς τινα τρικυμίαν δύναται νὰ πεισθῇ περὶ τοῦ του. Ὅταν τὸ πλοῖον εὐρίσκεται εἰς τὸ κοῖλον κύματός τινος, ἀρκεῖ νὰ ὑψώσῃ τὸ μήκος τοῦ ἱστοῦ μέχρις ἐξέτης ἢ ὀπτική ἀκτὺς ἢ τις ἐπιφάνη τὴν κορυφὴν τοῦ μᾶλλον γειτνιάζοντος κύματος εἶναι συγχρόνως ἐφραπτομένη καὶ τοῦ ὀρίζοντος. Ὁ παρατηρητὴς θέλει τοιοῦτοτρόπως πεισθῇ ὅτι τὰ ὑψηλότερα κύματα δὲν υπερβαίνουν τὸ ὕψος δευτέρου πατώματος οἰκίας.

Ὁρίζουσιν ὡς ἐγγίστα τὸ μήκος τοῦ κύματος συγκρίνοντας τὸ μήκος πλοίου πρὸς τὴν ἀπόστασιν τὴν χωρίζουσαν δύο ἀλλεπάλληλα κύματα. Ἡ δὲ ἀποστάσις αὐτὴ ποικίλλει πολλοχῶς. Ἐν τῇ Μάγχῃ τὰ κύματα εἶναι βραχέα, εἰς τὴν Ὠκεανῷ θάναυσιν ἀπὸ 150 μέχρι 300 μέτρων. Ἐν κακοκαιρίᾳ ἐν τῷ κόλῳ τῆς Τασκονίας ἐμετρήθησαν πλέον τῶν 400 μέτρων μήκους. Τὰ κύματα ἐκεκτῆντο ταχύτητα 20 μέτρων κατὰ δευτέρον λεπτόν· ἐσεμνύοντο ὅθεν ὅτι

διέτρεχον δέκα ὀκτὼ λεύγας καθ' ὥραν. Ἐν τῇ Μεσογείῳ γὰρ καὶ τῇ ταχύτης εἶναι μικροτέρα. Τὸ κύμα διατρέχει 9 μέτρα κατὰ δευτέρον λεπτόν· οὕτω δὲ εἴησι πέντεσσερες λεύγαι χρειάζονται ὅπως φθάσῃ ἀπὸ τῶν ἀκτῶν τῆς Γαλλίας εἰς Ἀλγερίαν.

Ἡ ταχύτης τοῦ κύματος ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ βάθους τοῦ ὕδατος· ἔχει δηλ. τόσω μεγαλητέραν ταχύτητα ὅσω τὸ βάθος τῆς θαλάσσης εἶναι μεγαλήτερον. Δὲν πρέπει ὅθεν νὰ ἐκπληττόμεθα βλέποντες τὰ κύματα ριπτόμενα ἐπὶ τῆς παραλίας μετὰ μικρὰς σχετικῶς ταχύτητος· ἡ βραδύτης τῶν ὅμως αὕτη εἶναι ἔτι μᾶλλον ἐπασιθιτὴ εἰς τοὺς ἀπομεμακρυσμένους κόλπους, ὅρμους καὶ ἀρχιπελάγη.

Ὁ *Lagrange* ἐπράγματευσθη περὶ τοῦ φαινομένου τούτου ἐν τῇ τερπνῇ καὶ λαμπρῇ μαθηματικῇ του ἀναλύσει περὶ τῆς κινήσεως τῶν κυμάτων. Βάθη 50 ἕως 60 μέτρων ἀρκοῦσι πρὸς τροποποίησιν τῆς πορείας τοῦ κύματος.

ΟΙ ΔΥΟ ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΙ

Φιλάργυρος τις ζῶν ἐν Κούφῃ ἤκουσε ὅτι ἐν Βασσόρᾳ ἔξει ἐπίσης φιλάργυρος ἕτερος, γλισχρότερος ἢ αὐτός, παρ' οὗ ἠδύνετο νὰ λάβῃ μαθήματα. Ὅθεν ἐπορεύθη ἐκεῖσε, καὶ ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸν μέγαν διδάσκαλον ὡς ταπεινὸς ἀρχάριος ἐν τῇ τέχνῃ τῆς φιλαργυρίας, ἐπιθυμῶν παρ' αὐτοῦ νὰ μαθητεύσῃ. «Καλῶς ἤλαθετε!» εἶπεν ὁ φιλάργυρος τῆς Βασσόρας· «ἄς μεταβῶμεν εἰς τὴν ἀγορὰν νὰ ἀγοράσωμέν τινα ἐπιτήδεια.» Ἐπορεύθησαν εἰς τὸν ἀρτοποιόν. «Ἐχεῖς καλὸ ψωμὶ;» «Ποῦ καλὸ, μὰ τὴν ἀλήθειαν, κύριοι, καὶ μαλακὸν ὡς τὸ βούτυρον.» «Σημείωσε τοῦτο φίλε,» εἶπεν ὁ τῆς Βασσόρας φιλάργυρος· εἰς τὸν τῆς Κούφας, «τὸ βούτυρον παραβάλλεται πρὸς τὸν ἄρτον καὶ θεωρεῖται καλλίτερον ἐκ τῶν δύο, ἐπειδὴ δὲ δυνάμεθα μικρὰν μόνον ποσότητα νὰ καταναλώσωμεν ἐξ ἐκείνου, θὰ ἦκαμικα εὐσηνότερον· ὥστε θὰ πράττωμεν φρονιμώτερον καὶ οἰκονομικώτερον, ἀρκούμενοι εἰς τὸ βούτυρον.» Οὗτοι λοιπὸν ἐπορεύθησαν εἰς τὸν ἔμπορον τοῦ βουτύρου, καὶ ῥώτησαν ἐὰν ἔχῃ καλὸν βούτυρον. «Καλὸν, τῇ ἀληθείᾳ, καὶ εὐώδες καὶ νωπὸν ὡς τὸ καλλίτερον ἐλαιόλαδον,» ἦτον ἡ ἀπάντησις. «Σημείωσε καὶ τοῦτο,» εἶπεν ὁ ξενίζων πρὸς τὸν ξενιζόμενον· «τὸ ἐλαιόλαδον παραβάλλεται πρὸς τὸ πρῶτιστον βούτυρον, καὶ ἐπομένως πρέπει νὰ προτιμᾶται κατὰ πλὴν τοῦ τελεμαχίου τούτου.» Εἶτα δὲ ἐπορεύθησαν εἰς τὸν πωλητὴν τοῦ ἐλαιολάδου. «Ἐχετε καλὸν ἐλαιόλαδον;» «Τῆς ἀρίστης ποιότητος, λευκὸν καὶ διαφανές, ὡς ὕδωρ,» ἦν ἡ ἀπάντησις. «Σημείωσε καὶ τοῦτο,» εἶπεν ὁ φιλάργυρος τῆς Βασσόρας εἰς τὸν τῆς Κούφας· «κατὰ τὸν κανόνα τοῦτον τὸ ὕδωρ εἶναι τὸ καλλίτερον· εἰς τὴν οἰκίαν μου ἔχω ἕνα κάδον πλήρη καὶ μετ' αὐτὸν θὰ σοῦ παράσχω τὴν καλλιτέραν φιλοξενίαν.» Επιστρέφαντες τῶν οὐδὲν ἕτερον ἢ ὕδωρ ἔθηκεν ἐνώπιον τοῦ ξένου του,